

Τι ανακάλυψε ο Sherlock_Holmes

Του Γιώργου Κράλογλου

"Αυτοί (σ.σ. εργατοπατέρες και κομματικός στρατός) είναι μόνο η κορυφή του σοβιετικού μας καρκινώματος. Από κάτω υπάρχουν κρατικοδίαιτοι επιχειρηματίες ή επιχειρηματίες που υπάρχουν επειδή κάποιος νομοθέτησε φωτογραφικά την υποχρεωτική αγορά των (συνήθως χαμηλής ποιότητας) προϊόντων και των υπηρεσιών τους". Και ενώ ο σχολιαστής **Sherlock_Holmes** τους "τσακώνει" με τις παραπάνω 40 λέξεις, ο Αλέξης Τσίπρας ούτε τους άκουσε ούτε τους ξέρει...

Γιώργος Κράλογλου

Από πού προκύπτει η "άγνοια" του Αλέξη Τσίπρα για την (πλειοψηφούσα στην οικονομία μας) κρατικοδίαιτη παράδοση;

Ξέσπασμα ή θέατρο ήταν στο υπουργικό συμβούλιο τα περί επενδύσεων στα συρτάρια των υπουργείων που μπερδεύονται στη γραφειοκρατία και "διατάχθηκαν" οι υπουργοί να τις προχωρήσουν χωρίς να λογαριάσουν το πολιτικό κόστος;

Άλλαξε κάτι στο σοβιετικό μας κράτος και δεν προλάβουμε να βαρέσουμε τις καμπάνες; Να βγούμε στους δρόμους; Να γιορτάσουμε την ανάσταση της ιδιωτικής οικονομίας; Να κλάψουμε με λυγμούς για τους ιδιώτες επενδυτές που ως άλλοι σταυροφόροι καλπάζουν να μας σώσουν;

Πριν απαντήσουμε στο χθεσινό πρωθυπουργικό "σάλπισμα" για "επενδυτική σύρραξη" ας μείνουμε λίγο ακόμα στον "καυστικό" σχολιαστή του **Capital.gr** και τις (ορθές και γυμνές) αλήθειες του όπως τις "τσάκωσε" σχολιάζοντας το [χθεσινό σημείωμά μας](#).

"Ακριβώς από κάτω (σ.σ. από τους κρατικοδίαιτους επιχειρηματίες) υπάρχουν οι εργαζόμενοι σε αυτές τις επιχειρήσεις, οι οποίοι είναι έμμεσα ΔΥ. Αν συνυπολογίσουμε σε αυτούς και τους κρατικοδίαιτους (κακά τα ψέματα) συνταξιούχους με τις δυσανάλογα μικρές εισφορές σε σχέση με τις συντάξεις που λαμβάνουν ακόμα και σήμερα, θα δείτε ότι το 70-75% του πληθυσμού του σοβιετικού μας καρκινώματος, τρέφεται από το υπόλοιπο 25-30%. Σας θυμίζω ότι η ανεργία

εκτινάχθηκε από το 8,5% το 2010 στο 25% το 2012, όταν επισήμως χρεοκοπήσαμε ως κράτος - και παγιώθηκε σε αυτό το επίπεδο πάνω-κάτω. Αν υπολογίσουμε σε αυτούς και τους 500.000 που έχουν φύγει εκτός, ανεβαίνουμε στο 30%".

Ούτε ερμηνεία, ούτε διόρθωση επιδέχεται ο **Sherlock_ Holmes**. Τι να του πεις δηλαδή. Πως τα πράγματα έτσι έχουν και δεν αλλάζουν με τα γνωστά κομπογιαννίτικα της πολιτικής που κάνουν την νύχτα μέρα;

Για 45 χρόνια το άθλιο κράτος μας και οι "σοβιετικές αρχές" στην οικονομία ελέγχουν το 80% των προμηθειών, των αναθέσεων, των έργων και των επενδύσεων αφού στα χέρια του κράτους είναι η ενέργεια, τα νερά, οι υποδομές, το πετρελαϊκό κύκλωμα (παραγωγή διανομή), οι μεταφορές. Και μέχρι προ ολίγων ετών και οι τηλεπικοινωνίες και οι αερομεταφορές.

Γιάννης (κράτος-κυβερνήσεις) κερνάει... στις προμήθειες, τα έργα, τις αναθέσεις. Γιάννης πίνει... στην παραγωγή, στους εξοπλισμούς και στις κατασκευές.

Πριν κρατικοποιηθεί και γίνει πολιτικά και κομματικά ελεγχόμενη η οικονομία της χώρας (τη δεκαετία 1974-1985) σε ποσοστό 75% (από το 35% που ήταν στην πετρελαϊκή κρίση του 1973) οι εργαζόμενοι στην μεταποίηση κόντευαν το 1.500.000.

Ζητούσαν εργάτες και δεν έβρισκαν. Οι νέοι επιστήμονες και ειδικευμένοι τεχνιτές ούτε που συζητούσαν να φύγουν από τον τόπο τους για τους λόγους που φεύγουν σήμερα.

Το 2012, δύο χρόνια από τότε που η κρίση (μας βρήκε στο Καστελόριζο...) οι εργάτες στη μεταποίηση (από τη βαριά μέχρι και τα χειροτεχνικά εργαστήρια) με το ζόρι περνούσαν τις 700.000.

Κλάδοι και ομάδες επιχειρήσεων που σήμερα δεν υπάρχουν ή φυτοζωούν, σε μεγάλο, μεσαίο και μικρό μέγεθος, έδιωξαν περισσότερους από 500.000 εργάτες γιατί έχασαν τη σύνδεσή τους με το ενιαίο πρόγραμμα προμηθειών με το οποίο (στις παχιές αγελάδες της μεταπολίτευσης) γινόταν το έλα να δεις...

Και αντί (στην 10ετή κρίση -αν την υπολογίσουμε από τα μηνύματα του 2008-) να ανοίξουμε τα σύνορα στους ιδιώτες επενδυτές, να σπάσουμε τα κρατικά μονοπώλια, να καταργήσουμε τα κλειστά επαγγέλματα και να "σπρώξουμε" ιδιωτικές παραγωγικές δυνάμεις σε νέες μονάδες με θέσεις εργασίας "παζαρεύουμε" (μέχρι και σήμερα) με τις πελατειακές επαγγελματικές συντεχνίες που θα τις βολέψουμε στην στέγη του κράτους-πατερούλη... Αυτή είναι η σοβιετική μας κατάντια. Μοναδική στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τι παριστάνει λοιπόν τώρα ο Αλέξης Τσίπρας "οργισμένος" και με το "φραγγέλιο" στο χέρι "δέρνοντας" για τις καθυστερημένες ιδιωτικές επενδύσεις;

Αρκεί το γεγονός ότι ο ίδιος ο πρωθυπουργός της χώρας αποκαλύπτει πως υπάρχουν επενδύσεις στα συρτάρια των υπουργείων για να ρωτήσει κανείς. Και γιατί δεν εγκρίθηκαν αυτές οι ιδιωτικές επενδύσεις τώρα που καιγόμαστε; Μήπως ανήκουν στους "άλλους"; Στους μη ελεγχόμενους κρατικοδίαιτους επιχειρηματίες;

22.06.2017

Πηγή: www.capital.gr/

